

2 Dobry rok Stowarzyszenia Naukowców Polaków Litwy

Autor: [Anna Pieszko](#)

7 stycznia 2015

-
-
-
-
-

Prezes SNPL Henryk Malewski mówił o potrzebie angażowania młodzieży do działalności naukowej Fot. Anna Pieszko

Przedstawiciele Stowarzyszenia Naukowców Polaków Litwy (SNPL) we wtorek 6 stycznia zorganizowali kameralne spotkanie w kawiarni „Sakwa” w Wilnie, podczas którego omówiono dorobek naukowy minionego roku, nakreślono plany na przyszłość, zaprezentowano mediom najnowszy tom „Rocznika Stowarzyszenia Naukowców Polaków Litwy”. W świąteczną atmosferę wprowadził obecnych zespół „Melodia” pod kierownictwem Janiny Stupienko.

— Miniony rok był dla Stowarzyszenia dobry – mówił prof. dr Henryk Malewski, prezes SNPL, prawnik, kryminalista, nauczyciel akademicki, profesor Uniwersytetu Szawelskiego i Wyższej Szkoły Pedagogiki i Administracji im. Mieszka I w Poznaniu. — Mieliliśmy udaną dużą konferencję, wydaliśmy duży rocznik, zarejestrowaliśmy zmiany w Statucie.

Dzisiaj Stowarzyszenie łączy naukowców rozmaitych kierunków naukowych: inżynierów, ekonomistów, socjologów, historyków, pedagogów, prawników i in. Liczy 60 osób, ale w trosce o poszerzenie swego grona o młodych adeptów nauki z Wileńszczyzny zdecydowano dokonać zmian statutowych. Pozwalają one wciągnąć do Stowarzyszenia osoby, które nie mają jeszcze poważnych tytułów naukowych, ale są już naukowcami, są magistrami, pracują na uczelniach, zajmują się pracą naukowo-badawczą.

— Jest to bardzo ważne, gdyż stopień wykształcenia polskiej społeczności na Wileńszczyźnie nie jest zbyt wysoki. Jeżeli mówimy o stopniach naukowych: stopniach doktorskich, tytułach profesorskich – są tu poważne braki. Mamy 7-8 razy mniej tytułów naukowych na 200 tys. mieszkańców niż średnio na Litwie. Naszym celem jest promowanie nauki, szukanie młodych zdolnych osób, pomaganie im w wyborze ścieżki naukowej — mówił prof. dr Henryk Malewski.

Jak mówił prezes SNPL, młodzi naukowcy mogą liczyć na pomoc metodyczną, znalezienie kontaktów, dojście do źródeł naukowych.

— Postanowiliśmy przeprowadzać konkursy na najlepsze prace licencjackie i doktorskie, związane z Wileńszczyzną, żeby wciągnąć te osoby do naukowej działalności. Mamy tu poparcie i Ambasady RP, i kolegów z fundacji „Wileńszczyzna”. Żeby zaistnieć, mniejszość narodowa w każdym państwie musi posiadać własne elity. Elity to nie tylko biznesmeni, przedsiębiorcy, ale też naukowcy – opowiadał prezes SNPL.

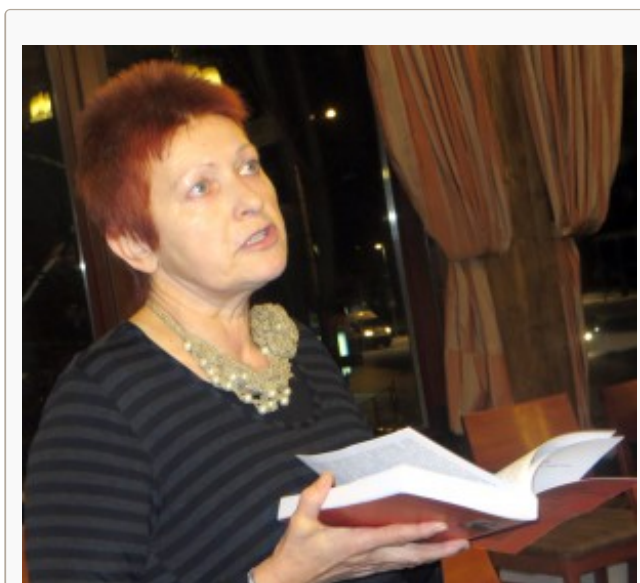
Jeżeli chodzi o plany na przyszłość, Stowarzyszenie przymierza się do projektu multidyscyplinarnego, poruszającego aspekty socjalne, prawne, ekonomiczne mniejszości polskiej na Wileńszczyźnie i Opolszczyźnie. — Chcemy rozpocząć wspólny duży projekt naukowo-badawczy z kolegami z Uniwersytetu Wrocławskiego. Zostaną przeprowadzone badania porównawcze: pod egidą SNPL priorytetowym kierunkiem będą badania dotyczące mniejszości polskiej na Wileńszczyźnie. Z polskiej strony będzie to mniejszość niemiecka na Opolszczyźnie – zdradził plany prof. dr Henryk Malewski.

Reklama

Doc. dr Barbara Dwilewicz z Centrum Języka Polskiego, Kultury i Dydaktyki na Litewskim Uniwersytecie Edukologicznym przedstawiła mediom kolejny tom rocznika, wydawanego przez Stowarzyszenie Naukowców Polaków Litwy. W roku 2014 ukazał się łączony tom 13/14.

— Główną część rocznika stanowią artykuły opracowane na podstawie referatów wygłoszonych na międzynarodowej konferencji naukowej zorganizowanej przez SNPL i Polskie Towarzystwo Myśli Politycznej „Rodzinna Europa. Europejska myśl polityczna a wyzwania XXI wieku”, która się odbyła w kwietniu 2014 r w Wilnie. Uczestniczyli w niej naukowcy z uniwersytetów z Polski, Litwy i innych krajów. Rocznik zawiera część referatów.

Część tekstów zawartych w roczniku dotyczy Wileńszczyzny: poruszają one zagadnienie wielokulturowości, mniejszości narodowych. Znalazł się tu m. in. artykuł mgr. Tomasza Snarskiego „Unia Europejska wobec wielokulturowości a ochrona praw językowych Polaków na Litwie”, poświęcony europejskim standardom oraz litewskim regulacjom prawnym, dotyczącym używania języka państwowego i języków mniejszości narodowych na Litwie. Tekst dr Ireny Mikłaszewicz „Stereotypizacja Polaków na Litwie a jej konsekwencje. Z zagadnień stereotypów etnicznych” traktuje o stereotypach Litwinów na temat Polski i Polaków. Badania wykonane przez autorkę wykazują, jak bardzo poszerzenie wiedzy o Polsce i Polakach wpływa na korzystną zmianę obiegowego stereotypu Polaka na Litwie wśród społeczeństwa litewskiego. W roczniku można też znaleźć artykuł dr Elżbiety Kuzborskiej „Reforma oświaty mniejszości narodowych na Litwie w 2011 r. w świetle międzynarodowych standardów ochrony”. Temat ten uzupełnia praca dr Krystyny Moroz-Łapin i dr Mirosława Szejbaka „Meandry litewskiej polityki oświatowej w szkolnictwie mniejszości narodowych”.

Doc. dr Barbara Dwilewicz omówiła niektóre prace naukowe z „Rocznika SNPL” Fot. Anna Pieszko

Znalazły się też artykuły dotyczące literatury. Dr Irena Fedorowicz w pracy „O Władysławie Syrokomli w kontekście jego nieznanych listów” scharakteryzowała nieznaną dotąd listy „lirnika wioskowego”, które zostały po raz pierwszy opublikowane. Dr Walentyna Krupowies w swej pracy przedstawiła „Obraz mentalny miasta” na podstawie wspomnień wilnian. Dwie prace w „Roczniku” powstały w nawiązaniu do twórczości Czesława Miłosza. Doc dr Barbara Dwilewicz w swej pracy „Miłosz czytany po litewsku” zwróciła uwagę na nieścisłości, które wkrały się do litewskich przekładów wierszy poety. Dr hab. Tadeusz Sucharski jest autorem pracy „Litewska publicystyka Michała Kryspina Pawlikowskiego i eseistyka Czesława Miłosza, czyli jak (nie)pisać o relacjach polsko-litewskich”.

O prawie do poprawnej pisowni nazwiska i imienia, chronionym przez prawo międzynarodowe mówi tekst dr Katarzyny Mikszy „Interes państwa a prawo do nazwiska w świetle prawa międzynarodowego i unijnego”. „Rocznik SNPL” zawiera też inne prace naukowe, dokumenty SNPL, w tym regulamin konkursu na najlepszą pracę naukową, projektową lub popularyzatorską dotyczącą Wileńszczyzny (dla młodego adepta nauki) oraz na najlepszą pracę kwalifikacyjną (licencjacką lub magisterską) dotyczącą Wileńszczyzny. Pozycja jest dostępna w wileńskiej księgarni „Elephas”.

Podobne artykuły:

- [Polonijni naukowcy i inżynierowie obradowali w Wilnie](#)
- [Polacy litewscy czy Polacy na Litwie?](#)
- [Dylemat i fenomen polskiej tożsamości narodowej](#)
- [Refleksje na temat polskiej mniejszości narodowej](#)
- [Parlament Europejski zajmuje się prawami Polaków na Litwie](#)